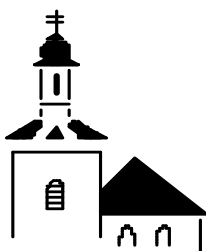

Červenec-srpen 2014

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Čas děkování a bilancování

Závěr školního a běžného pracovního roku je pro mnohé z nás příležitostí k vděčnosti za vše dobré během uplynulého času. Každé bilancování je také šancí děkovat Bohu i lidem za to dobré a požehnané a vytyčit si plány, jak dál a co je možno zlepšovat. Tak to je v našem běžném lidském, rodinném i pracovním či studijním životě. Podobně to může být v našem životě s Pánem Bohem, určitá dlouhodobější bilance spojená s vděčností, ale třeba i se solidní svátostí smíření je šancí pro každého z nás. Také my potřebujeme pocítit, že se v našem duchovním životě něco daří a za to děkovat, a naopak si uvědomit, co se nedaří, a na to zaměřit svou snahu. I my můžeme toto bilancování nejen pracovního života na začátku prázdnin udělat. Také je nanejvýš vhodné si na prázdniny dát nějaké předsevzetí, neboť čas prázdnin a dovolených není „dovolenou“ od Pána Boha, můžeme se snažit, aby to bylo spíše naopak. Snažme se také o prázdninách být blíže Bohu a tím čelit nejrůznějším pokušením, které ďábel člověku chystá také v letních měsících, neboť ani nepřítel lidského pokolení nezná dovolenou.

Mě samotného čeká uzavření jedné kapitoly života. Je již známo, že mě pak kardinál ustanovuje jako duchovního správce poutního místa a farnosti Sázava a moje působení v Berouně tímto končí. Byl jsem zde po tři roky moc rád a bylo mi zde moc dobře a příjemně. Beroun je přiměřeně živá farnost a můj start v duchovní správě zde pod vedením zkušenějších kněží nedopadl snad úplně špatně. Byl jsem do Berouna ustanoven od 1. 7. 2011 a pobyl jsem zde tedy tři roky, byť prakticky jeden rok jsem byl spíše než v Berouně v různých nemocnicích.

25. 6. jsem oslavil třetí výročí svého kněžského svěcení a to je veliký důvod k radosti a vděčnosti Pánu Bohu za dar kněžství. Díky tomuto daru jsem mohl k Boží slávě a pro mnoho lidí slavit mše svaté, mohl jsem mnoho lidí smířit s Bohem ve svaté zpovědi, bylo mi dáno pokřtít řadu dětí, mohl jsem oddat několik manželských párů, v neposlední řadě jsem směl navštívit řadu starých lidí, posloužit jim svátostí nemocných, a mnoho jiného. Kromě toho podstatného, tedy zprostředkování Božích

milostí ve svátostech, jsem se mohl snažit být s Pánem Bohem v osobní modlitbě i posvěcovat sám sebe právě skrze službu Božímu lidu.

Mohl jsem také hlásat a předávat Boží slovo při různých katechezích, kázáních i jinými způsoby, ale také být nablízku věřícím a udržovat s nimi obyčejný lidský kontakt a možná jim někdy i naslouchat, snažit se je doprovázet a snad někdy i vést. Musím přiznat, že toto vše mě naplňuje velkou radostí, ale i pocitem naplnění a seberealizace, moc mě to baví. Naplnilo mě to radostí a bavilo mě to také díky vám všem farníkům z Berouna a okolí. Našel jsem zde skutečně otevřené a přátelské prostředí. Díky Bohu a vám všem za to všechno.

Pak jsem díky své téměř roční zdravotní indispozici měl velikou krásnou možnost prožít společenství živé a silné modlitby, kterou jste za mě a moje uzdravení vysílali (a vysíláte) k Nebesům. Jsem svým způsobem rád, že jsem mohl tuto zkušenost nemoci prodělat. Díky ní jsem si některé věci snad uvědomil hlouběji, ale hlavně jsem mohl, byť bez své zásluhy, dovést berounskou farnost do stavu, kdy skutečně je živým společenstvím modlitby. V tomto smyslu se díky Bohu stala berounská farnost opravdu ještě více živou, tedy živou především živým vztahem k Bohu. (Z toho pak jistě plynou i živé mezilidské vztahy). Mnozí se mě ptají, zda je farnost Beroun živou farností. Musím říct, že je skutečně živou svým živým vztahem k Pánu Bohu a z něho vycházejícím živým mezilidským kontaktům. Jsem moc rád, že jsem mohl po tři roky toto společenství života s Bohem i lidmi zažívat. Upřímně Pán Bůh zaplat' vám všem.

P. Radim Cigánek, váš vymodlený kaplan

Zprávy z farnosti

- **Svátek sv. Jakuba, poutní slavnost – 27. července**

Svátek sv. Jakuba, patrona naší farnosti, připadá letos na pátek 25. července. Poutní slavnost budeme v Berouně slavit v neděli 27. července v 10 hod. Po slavnostní mši sv. se bude konat malé agapé.

- **Poutní mše svatá v Králově Dvoře – 17. srpna**

V neděli 17. srpna bude v 8.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře – Počaplech sloužena poutní mše svatá, po níž následuje agapé na faře.

- **Poutní mše sv. v Železné – 17. srpna**

V neděli 17. srpna bude od 11.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železné sloužena poutní mše svatá. Bohoslužba v Chyňavě v tuto neděli nebude.

- **Modlitební společenství**

Dochází k drobným změnám. Modlitba Taizé v červenci až září nebude (začne opět až v říjnu). Namísto toho bude modlitební společenství v Berouně v kaplance od 20 hod.

Modlitební setkání se konají ve čtvrtek od 20.00 hod., a to v tomto rozvrhu:

- 2. čtvrtek v měsíci (14.8. a 11.9.) – modlitební společenství v Berouně v kaplance
- výjimkou je 10.7. – kdy jsme přijali milou nabídku Hovorkových uskutečnit MS u nich v Praze – Řeporyjích (Horšovská 501); pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.40 hod.
- 4. čtvrtek v měsíci (24.7., 28.8. a 25.9.) - na Tetíně u sv. Kateřiny a poté na faře (pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.50 hod).
- v červenci navíc 5. čtvrtek v měsíci (31.7.) v kostele na Tmani; pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.40 hod.

- **Kurzy BETA**

Dohodli jsme se na posílení lektorského týmu a na tom, že dopředu sdělíme rámcová témata o kterých bychom chtěli na daném kurzu diskutovat.

Setkání probíhají každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci (3. a 17.7., 7. a 21.8., 4. a 18.9.) od 19.30 hodin do 21.00 hodin na faře v Berouně.

Témata:

3.7. - Svoboda

17.7. - Světlo

7.8. - Ježíš odešel na tiché místo, aby se modlil a byl sám

21.8. - Žít s Bohem je velké dobrodružství

4.9. - Proč jsem tady – smysl života

podotázky:

- Proč jsem se narodil?
- Jaké je moje místo? Zním ho?
- Jsem tady náhodou?
- O co mi jde?

18. 9. - Bůh – kým je pro mě?

podotázky:

- Vidím ho jako Dobro, Krásu, Lásku?
- Věřím Mu? (Nejen věřím, že existuje, ale důvěřuji, že chce pro mě jen dobro?)
- Proč je na světě zlo?

- **Pout' orelstva ke svaté Ludmile na Tetín - v sobotu 6. září.**

Sraz v 10.00 u sochy sv. Jana Nepomuckého na Husově náměstí v Berouně. Odtud pokračuje poutní procesí do Tetína, kde bude v kostele sv. Ludmily v 11.30 sloužena mše svatá podle misálu z r. 1962 ke cti sv. Ludmily.

- **Návštěvy nemocných**

Naše nemocné a dříve narozené, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb nebo se ocitli vinou nemoci v těžké životní situaci, rádi kdykoli navštívíme. Neváhejte se prosím ozvat na naše tel. čísla 608 524 408 (P. Petr Bouška) nebo 733 741 874 (P. Jaroslav Miškovský).

• **Předběžný harmonogram katechezí na faře v Berouně 2014-2015**

den	čas	skupina	vede
středa	15.00 – 15.45	1) cca 6-7 let	Veronika Frantová
	15.00 – 15.45	2) cca 7-8 let	P. Jaroslav Miškovský
	16.00 – 16.45	3) cca 8-9 let	Barbora Benešová
	16.00 – 16.45	4) cca 9-10 let	P. Jaroslav Miškovský
čtvrtek	15.00 – 15.45	5) cca 10-11 let	P. Jaroslav Miškovský
	16.00 – 16.45	6) cca 11-13 let	P. Jaroslav Miškovský
	19.00 – 20.00	společenství mládeže	Ivana Vašků

Prosíme rodiče, aby nám s předstihem odevzdali vyplněné přihlášky na náboženství. V pondělí 15. září bude v 17 hod. mše svatá pro děti na zahájení výuky. (Po mši sv. případně doladíme rozdělení do skupin.) První hodiny náboženství se pak budou konat ve středu 17. a ve čtvrtek 18. září. Případné úpravy navrženého harmonogramu budou záviset na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

První svaté přijímání ve farnosti

V neděli 22. června přistoupilo u sv. Jakuba v Berouně devět dětí z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání: Eliška Frantová, Tadeáš Hamouz, Tadeáš Hanke, Vojtěch Horák, Marianna Krutská, Filip Lukáš, Jiří Svatoš, Eliška Šedivá a Jan Daniel Vašků (ve Stradonicích o den dříve Tomáš Beneš).

Děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě slavnostní mše svaté i zajištění následného agapé na farní zahradě. Dětem vyprošujeme vytrvalost ve víře a věrnost Pánu Ježíši, kterého poprvé přijaly.

Benefiční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie

Bystří pozorovatelé si jistě všimli, že již druhým rokem chybí na věži našeho počapelského kostela kříž. Proto náš spolek „Přátelé kostela v Počaplech“ zorganizoval benefiční koncert, jehož výtěžek poputuje na opravu a znovuosazení věžního kříže. Oslovili jsme dirigenta Hornického pěveckého sboru Kladno a požádali město Králův Dvůr o finanční příspěvek na koncert. Vše dopadlo dobře a 13. června přijel sbor zazpívat k nám do Počapel.

P. Bouška přivítal přítomné - zpěváky i posluchače - a objasnil, za jakým účelem se tento koncert koná. Poté už sbor rozezvučel náš kostel duchovními písněmi z dílny B.

M. Černohorského, W. A. Mozarta, L. Janáčka, G. F. Händela, A. Brucknera, V. Blodka a dalších. Byl to nevšední zážitek slyšet téměř padesátičlenný sbor, se kterým vystoupila i sólistka opery Národního divadla Anna Ivanova-Todorova. Všichni podali vskutku profesionální výkon (mimochodem sbor zpíval bez not), který nás pohladil nejen po uších,

ale i po duši. Posluchači byli velice spokojeni a nadšeni. Moc se jim koncert líbil a přivítali by, kdyby se v našem kostele uskutečnilo více takovýchto koncertů. Úžasná akustika našeho kostela k tomu jen vybízí.

Po koncertu následovalo malé pohoštění, na kterém mohli účastníci pohovořit s panem starostou Králova Dvora Petrem Vychodilem a se zástupci naší farnosti – P. Petrem a P. Radimem.

Koncert pomohl dobré věci - opravě a znovuosazení kříže - a zároveň potěšil přítomné posluchače. Kdo se nedostavil, přišel opravdu o skvělý hudební zážitek.

Nakonec mohu jen dodat, že se pěveckému sboru u nás také velmi líbilo. Již dlouho prý nezažili tak milé a vstřícné přijetí se vším všudy. A jestli prý takhle úžasně fungujeme jako farnost, tak je to skvělé ☺.

Ještě bych chtěla poděkovat všem příznivcům našeho kostela včetně obyvatel fary, kteří ochotně pomohli s organizací koncertu a s občerstvením, i tomu Nejvyššímu Příteli, který nám zajistil dobré počasí ☺. Bohu díky!

M+SzP

Agapé v Počaplech

Po mši svaté o slavnosti Seslání Ducha svatého se naše počapelské společenství sešlo na „pobytí spolu“ a popovídání u výborných kulinářských výrobků našich farníků.

Azyl pro agapé nám ochotně poskytli obyvatelé počapelské fary. Před naším příchodem vycídili kuchyň s jídelnou tak, že jsme se až báli vstoupit :-). Potom s námi setrvali a společně jsme strávili velmi příjemné dopoledne. Shodli jsme se na tom, že je dobré navázané kontakty utužovat, a tak chystáme na začátek července na faře táborák s kytarou. Děkujeme všem šikovným a obětavým kuchařkám za skvělé dobroty a též otci Petrovi, že oslavil Ducha svatého s námi. Těšíme se na další společnou akci!

Děkujeme všem šikovným a obětavým kuchařkám za skvělé dobroty a též otci Petrovi, že oslavil Ducha svatého s námi. Těšíme se na další společnou akci!

Přátelé kostela v Počaplech

Odjinud

- **Poutní mše svatá na hradě Karlštejně – 17. srpna**

V neděli 17. srpna od 16.00 hodin bude sloužena v kapitulním kostele Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně poutní mše svatá, ke které jsou všichni srdečně zváni.

- **Akademické týdny**

Od 25. července do 2. srpna se koná v Novém Městě nad Metují na již 24. ročník „Akademických týdnů“. Poutavou formou je posluchačům zprostředkován odborný pohled na nejrůznější témata z psychologie, filozofie, historie a přírodních věd. Letos budou přednášet např. RNDr. Jiří Grygar, CSc., P. Mgr. Jan Linhart, PhDr. Jiřina Prekopová, RNDr. František Mikloško, Mgr. Lenka Zlámalová, Prof. PhDr. Jan Sokol, PhD., CSc., P. Mgr. Marek Orko Vácha, Ph.D., P. Mgr. Karel Satoria OCSO, Mgr. Matyáš Zrno, MUDr. Roman Joch a další. Poslu chači mají také široký prostor pro diskusi. Součástí programu jsou i koncerty, filmy a večerní posezení u ohně. Letos budou účinkovat Bratři Ebenové či divadlo Na tahu ... a mnozí další. Celá akce se koná venku pod širým nebem, na louce obklopené lesy. V případě nepříznivého počasí nebo použití promítací techniky probíhají přednášky v hale. Potkávají se tu důchodci, mládež, věřící i nevěřící, svobodní a rodiny s dětmi, lidé s různými názory a obohacují se navzájem. Setkání provází nevšední velmi přátelská atmosféra a mnozí účastníci z různých koutů republiky přijíždějí znovu. Informace a přihlášky na:

www.akademicketydny.info.

- **Národní pout' rodin**

V letošním roce se připomíná 20 let od Roku rodiny vyhlášeného OSN. Proto se také církev připojuje vyhlášením společné národní pouti rodin všech českých a moravských diecézí do **Žďáru nad Sázavou** na konci prázdnin **30. srpna 2014**. Bližší informace jsou na <http://www.narodnipoutrodin.cz>. Materiály k pouti jsou k dispozici na serveru [apha.cz](http://www.apha.cz) v sekci rodiny (www.apha.cz/cpr).

Farní charita Beroun

Charitní obchod Dobré dílo – darujte nebo si nakupte

Benefiční obchod provozovaný neziskovou organizací je ve světě zažitý způsob získávání finančních prostředků. Farní charita Beroun jeden takový provozuje již rok v Hořovicích a 2. června 2014 otevřela na Plzeňské ulici 34 v Berouně další. Od ostatních obchodů se liší myšlenkou a sortimentem, který sestává výhradně z darů veřejnosti. Můžete věnovat věci, které nepotřebujete, a třeba si koupit jiné. 100% výtěžku obchodu jde zpět na sociální služby poskytované na Berounsku.

Obchod na Plzeňské prozatím nabízí především oblečení, knihy a boty, ale výběr se bude každý den měnit podle toho, jaké dary lidé přinesou. Položky na prodej jsou získávány zdarma, a tak je zboží nabízeno za nízké ceny. I obsluha obchodu je jiná, prodávají zde ženy, na jejichž zaměstnání získala berounská charita dotace, anebo neplacení dobrovolníci.

Kromě darovaných věcí zde najdete i výrobky klientů Farní charity Beroun a Šicí dílny, kde pracují dlouhodobě nezaměstnané ženy. Ty žehlí, mandlují, šijí a opravují oděvy na zakázku. I jejich služby si budete moci v novém obchůdku objednat. Dílna produkuje krásné kvalitní ubrusy, polštáře a dekorační předměty sezónního charakteru, které se liší od produkce z velkých prodejních center.

Otevírací doba obchůdku Dobré dílo je pondělí 8.00-16.00, úterý 9.00-17.30, středa 9.00-17.30, čtvrtek 8.00-16.00, pátek 8.00-16.00, sobota 8.00-12.00 hodin.

Jak můžete pomoci?

- přijďte s věcným darem

Dary je potřeba dovézt na ústředí Farní charity Beroun nebo přinést do obchůdku v otevíracích hodinách. Darujte prosím hezké a čisté věci. Zvažte kvalitu věci a noste takové, o kterých si myslíte, že jsou prodejné.

- přijďte si nakoupit

Každá koruna pomáhá a s námi víte, komu.

- přijďte k nám třídit nebo prodávat

Přivítáme dobrovolníky na pomoc. Pokud máte zájem podílet se na chodu obchodu, prosím hlase se Mgr. Soně Křikavové na tel. 724 310 939 nebo email:

sonak.fchberoun@seznam.cz

- podporou naší iniciativy - šířením povědomí o obchodě

Skautské středisko Radost a Naděje Beroun

V příštím školním roce budou schůzky LASIČEK (dívky od 6. do 9. třídy) opět ve čtvrtek pod vedením Kristýny Kodrasové a Adély Průšové, ale nastane změna času schůzky, a to od 17 do 19 hodin.

Od září sháníme k sobě pomocnou sílu v minimálním věku osmnácti let. Kdybyste o někom věděli, prosím kontaktujte Kristýnu Kodrasovou, tel.: 720 422 733.

Závody vlčat a světlušek na Zdejcíně

Dnešní sobota byla mokrá, neboť předchozí dny přšelo. Hurá, neprší. U kluboven se setkáváme s oddílem světlušek, které jedou na závody autobusem. My jdeme pěšky.

Vyrážíme směr Děd v tomto složení: Alois Vašků – Luigi, Jan Franta – Frantík,

Tadeáš Hamouz, Jan Kubela, Jiří Svatoš, Janek Vašků, Filip Hobza, Tadeáš Hanke a Vítek Štromajer.

Kopec naše tempo zpomaluje, stejně jako louže a bláto v lese. Těsně pod rozhlednou Dědem uhýbáme a zkracujeme si cestu k místu, kde se odehrají závody.

Dorážíme na místo, kde už se to hemží spousty krojovaných dětí (světlušek a vlčat) a jejich vedoucími. Jsou tu i postavené přístřešky a velké stany pro případ, že bude pršet.

Mezitím co Frantík nás nahlašuje k závodům, hlásit na kontrolách. Jelikož je nás jen sedm – zelených čtyři a modří tři, nebude se modrá slučovat s jinými dětmi a poběží jako nepostupová hlídka.

Začíná společný nástup. Uvítání z úst pořadatelů. Vítá nás Jack Sparrow (z filmu Piráti z Karibiku). Prosí nás účastníky k svědomitému plnění úkolů a k získání peněz k naplnění jeho truhly. Naplněním truhly penězi se změní kletba a on se stane lepším a již nebude tím zlým člověkem.

Po nástupu vyběhají skupinky po 7 minutách. Vedoucí doprovázejí skupinky, ale nikdy ne své. Pro lepší organizaci doprovází vedoucí následující skupinku po vyběhnutí své družinky (tj. svých dětí).

Děti soutěžily v těchto disciplínách: Krojové dovednosti, Osobnosti junácké a české, Kuchařské dovednosti, Lanové centrum, Dopravní značky, Manuální zručnost, Zdravověda, Znalost květin a Logické dovednosti. Start a cíl bylo stejné místo. Byl zde rozdělaný oheň, kdy se dalo opéct něco dobrého. Bohužel se pomalu schylovalo, že bude pršet, a také se tak stalo. Poslední tři hlídky doběhly již v deštíku.

Vyhlášení výsledků závodů proběhlo pod přístřešky a dopadlo to tak, že z našeho střediska nepostoupil nikdo. Vítězstvím bylo, že Jack Spparow získal od nás potřebný počet peněz, a tak se stane tím, kým si přál být. V pláštěnkách se loučíme a odcházíme. Světlušky a některá vlčata odcházejí do Zdejciny na autobus a nebo k autům svých rodičů. Jan Franta – Frantík s Filipem, Vítkem a Tadeášem Hankem jdou v dešti do Berouna pěšky. Myslím, že si užili své. U klubovny si je vyzvedli rodiče. Jsme spokojení, ale unavení.

sepsal: Jan Franta - Frantík

Rozhovory s členy skautského střediska

Tomáš Rychetský

Milý Tome,

ve středisku působíš jako člen revizní komise. V červenci 2014 Ti bude 21 let.

Chodíš na Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze (VŠCHT), kde studuješ obor „Inženýrská informatika“.

Od kolika let jsi v našem středisku registrován?

V našem středisku jsem od svých devíti let, což bylo v roce 2002 na podzim.

Co obsahuje tvá funkce v revizní komisi?

V rámci své funkce mám povinnost každý rok jít a zkontrolovat, jaký materiál nám za předchozí rok přibyl a jaký ubyl.

Kromě své funkce jsi členem roverského oddílu (mládež od 1. ročníku SOŠ a SOU do 25let); co tě baví v roverském programu?

Popravdě na schůzkách mám asi nejraději to, když se všichni sejdeme a popovídáme si spolu po náročném týdnu, to mi úplně stačí ke spokojenosti. Samozřejmě rád si zahrají také nějakou tu hru, asi jako každý ;-)

Čím se zabýváš ve svém volném čase? Jak dlouho - kolik let?

Volného času moc nemám, takže když už ho mám, tak spíše relaxuji. Jinak mezi mé záliby patří programování (asi od 14 let),

golf (asi od 13 let) a také práce na zahradě, především se zabývám pěstováním vína, s tím jsem začal asi před rokem.

Co máš rád?

Samozřejmě asi jako každý mám rád dobré jídlo a pití :-)

Blíží se nám letošní skautský letní tábor, těšíš se?

Na tábor se samozřejmě těším jako každý rok. Hlavně se samozřejmě těším na čas strávený s přáteli. :-)

Na co rád vzpomínáš? Máš nezapomenutelný zážitek? Sdělíš nám ho prosím?

Popravdě každý tábor je pro mě dost velký zážitek a vybírat mezi nimi je dost těžké, ale asi ten opravdu největší jsem měl z prvního tábora v roce 2002, kdy byly povodně, a z tábora jsme se museli evakuovat, ale i když jsem měl strach a bál jsem a brečel, tak mi to nakonec v tom věku přišlo jako super bojová akce. Po tomto svém táboře jsem se také nakonec rozhodl chodit do skauta.

K. Kodrasová

Ze života svatých

Sv. Jáchym a Anna (26. července)

Evangelisté Páně, kteří měli na zřeteli výhradně božskou osobu Ježíše Krista, jeho slova a skutky, podávají o přesvaté rodičce Kristově Marii jen zprávy nejnужnější. Není tedy divu, že o rodičích Panny Marie v evangeliích žádné zprávy nenalzáme. Přesto však církevní otcové zachovali nám jak z ústních podání, tak i prastarých záznamů, pocházejících již z doby apoštolské, zprávy o svatých manželech a rodičích, Jáchymovi a Anně.

Anna, to je „omilostněná“, pocházela ze starozákonního kněžského pokolení Lévi a po matce pocházela z rodu Davidova. Její muž Jáchym pocházel rovněž z rodu Davidova a z pokolení Judova. Bohabojný Jáchym požíval u lidu velké vážnosti. Manželé své časné statky rozdělovali na tři díly – jeden obětovali jeruzalémskému chrámu, druhý věnovali chudým a třetí užívali pro své vlastní potřeby. Svaté manžele rmoutila jen jedna věc, že nemohli mít děti. Modlili se však vroucně až do pozdního věku, kdy je Bůh vyslyšel. Šťastní rodiče nepřestávali Bohu děkovat za dceru, vzorně o ni pečovali a v dětském věku ji dle tradice odvedli do Jeruzaléma a odevzdali kněžím. Tam sloužila Bohu a prospívala ctnostmi. Ještě před zasnoubením Marie Panny svatému Josefovi zesnul v Pánu staříčkový otec Jáchym a po něm dokončila blaženě pozemský život i světice Anna.

-vac-

O mši svaté II.

(Se svolením P. Michala Němečka znovu otiskujeme jeho zamyšlení nad významem jednotlivých prvků mešní liturgie, která vycházela ve zpravodaji v roce 2005.)

V tomto zastavení si připomeňme několik bodů, které se týkají začátku mše svaté. Většina z nás má za to, že mše svatá začíná, až kněz udělá kříž... Ale není tomu tak! K liturgii mše svaté patří již příchod kněze. Je zde hned několik detailů, které mají

pomoci jemu, ale i všem ostatním, aby se na bohoslužbu připravili. Tedy především průvod s knězem symbolizuje příchod Pána! Také ostatní lidé v kostele se, alespoň náznakem, k průvodu připojí tím, že povstanou. Kniha Zjevení sv. Jana v samém závěru volá: „Maranatha!“ (Přijď, Pane!) Tak se připojujeme k radosti z příchodu Pána mezi nás. To je něco slavnostního, proto má zaznívat zvučný zpěv, kterým všichni společně chválíme Boží příchod. Kněz nyní rychle střídá role (jak o tom byla řeč posledně). Uklání se oltáři, symbolu Krista, a dokonce ho políbí. Tento polibek je pozdrav a nemusí to být jen kněžský pozdrav. Také ostatní se mohou v srdci připojit a společně Krista pozdravit tím nejvřelejším způsobem.

Teprve po skončení písně a uklidnění všech pohybujících se děláme kříž – znamení, kterému jsme se na křtu oddali. Je to znamení, kterým jsme byli označeni, je to znamení naší vlastní identity křesťanů. A zároveň říkáme: „Ve jménu...“ Tedy v čím jménu bude tento čas strávený. Hned na to kněz navazuje parafrází jednoho z pozdravů, které známe z listů apoštola Pavla. Pouze biskup smí pozdravit na tomto místě shromáždění tak, jak to učinil zmrtvýchvstalý Kristus: „Pokoj vám.“

Pak má kněz (může to být i laik – komentátor) krátce uvést do dnešní liturgie: jaké téma daná liturgie ponese (např. podle svátku, Božího slova, úmyslu modliteb). Je to velmi důležité, protože za malou chvíli budeme vyzváni ke společné modlitbě, kde se již dané téma má odrazit. Musím bohužel říci, že v tomto bodě my, kněží, často selháváme a buď téma zapomeneme říci, nebo ho rozvedeme velmi zeširoka.

Nyní přichází v krátkém sledu několik prvků, které se od sebe ale liší. Na úvod do liturgie dne plynule naváže vybídnutí k úkonu kajícího. Pokorné srdce je podmínkou setkání s Bohem a my přede všemi vyznáváme svoji slabost. Tak tedy po krátkém tichém zamyšlení vyznáváme svou slabost společně (kněz jako všichni ostatní). Jistěže toto místo nenahradí svátost smíření, ale má nás disponovat. Pak se ozve volání: „Pane, smiluj se...“ (řecky: Kyrie eleison). Tuto starodávnou aklamaci (zvolání) známe již z římské doby, kdy se tak oslavně vzýval panovník. Je to velmi zajímavé volání, protože v něm zaznívá jak něco z předchozího úkonu kajícího, tak také něco z oslavy a majestátu, které našemu Pánu patří a my mu ho právem přiznáváme. V neděle a svátky na Kyrie eleison navazuje zpěv Gloria (Sláva). Zatímco Kyrie svojí povahou je spíše zvolání, Gloria je opravdu zpěv. Tento hymnus není nijak precizně koncipován, charakterem odpovídá spontánnímu volání jednotlivých členů obce. Z jejich nitra doslova vytryskla chvála; a tak to má být i s námi.

V závěru úvodního bloku se atmosféra ztiší. Kněz zvolá: „Modleme se!“ Je to slavnostní atmosféra, ve které se nyní (po bouřlivém zpěvu Gloria) ponoříme do svého nitra a v tichu svého srdce vyslovíme před Pánem osobní modlitbu k danému tématu dne tak, jak nám leží na srdci. Teprve na to naváže kněz shrnutím – textem předepsané modlitby. V latině se této úvodní modlitbě skutečně říká collecta – shrnutí. Bohužel i zde, my kněží, často chybujeme a nenecháme dostatečně dlouhou chvíli ticha na modlitbu ostatních. Po modlitbě následuje již další blok: bohoslužba slova.

Vraťme se ještě k několika věcem, které jsme zmínili. Především je to zpěv. Jeho

význam v liturgii je obrovský. Běžně se rozlišují tři druhy zpěvu (hudby) v liturgii. První je ordinárium – tedy zpěv předepsaného textu (zmínili jsme z ordinária Kyrie eleison a Gloria). Tento text by se neměl měnit ani jinak upravovat a měl by to být zpěv celého shromáždění, nikoli jen nějaké části – scholy nebo sólisty. Nezpívá-li celé shromáždění, je to velká chyba, protože ordinárium je ve své podstatě společnou modlitbou a má tuto roli plnit. Druhým zpěvem je doprovodná píseň. Také tu zpívají všichni. A není to jen nabídka, má to být výraz společenství, tedy zpívat mají opravdu všichni. Třetím typem hudby je sólový zpěv nebo preludium varhan či jiného nástroje. To se ozve tam, kde je třeba vyplnit místo, které by jinak zůstalo hluché (např. když je dlouhé podávání sv. přijímání). Asi je z toho zřejmé, jak v liturgii nesmírně záleží nejen na hudbě, ale i na vlastním textu zpěvu. Jde o modlitbu! Proto je liturgicky obtížně přijatelné, když text písně je směšný nebo hloupý.

Jistě se ptáte, jak to že někdy zpívá schola nebo nějaký soubor a ostatní si nezaspívají. Myslím, že je nutné, aby i v liturgii platilo: „Litera zabíjí, duch oživuje.“ Bohatost hudby má podnítit také krásu celého obřadu. Nejsme schopni všichni – zvláště bez zkoušení – zazpívat nějaký těžší kus. A přitom právě hudba rozvíjí duchovní fantazii a navozuje atmosféru. Proto se domnívám, že sborový zpěv je velmi vhodný, pokud slouží jako občasné doplnění jinak běžné praxe. Neodpustím si ještě jednu poznámku: Většina písní, které nyní zpíváme z kancionálu, je produktem reformy zavedené v Rakouské říši Josefem II. Tato reforma zredukovala bohatost zpěvu na jedinou písničku pro celou mši. Myslím, že je to naší hanbou: jak jsme mohli za 200 let tuto osvícenskou reformu nezměnit. Kéž přijdou noví skladatelé a obohatí naši liturgii kvalitním liturgickým zpěvem a hlubokými texty.

Výročí velké války

Jedna moje velmi dobrá kamarádka mi už vícekrát vyprávěla, jak se v jejich rodině ztratila víra. Dědeček narukoval do války, kterou vypověděl nepřátelům své říše staříčkový mocnář. Vyhláška visela na všech nárožích a začínala známými slovy „Mým národům“. Té válce se říkalo nejdříve jen velká válka, později světová válka a ještě mnohem později první světová; to když po dvou desetiletích došlo k té druhé. Začala právě před sto lety a narukoval do ní někdo téměř nám všem; patřili jsme k císařovým „jeho národům“.

„Řekni, kde ty kytky jsou,“ slyším vždycky v duši známou melodii, když někde na návsi zahlédnu pomník padlých z té první světové. Jsou skoro všude – na Zdejcíně, na Tetíně, v Praskolesích, v Otmíčích, ve Stradonicích... Malé vesničky, a přitom desítky jmen... Vždy se opakují stejná příjmení – byli to bratři, nebo snad bratranci? Těžko si umíme představit zoufalství rodů, které ztratily celé pokolení mladých mužů, rodiče, kteří přišli o své syny. „Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být... Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou, kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí...“

Na České Sibiři jsme jednou narazili někde na samotě na statek, na jehož nádvoří byl náhrobek z leštěné černé švédské žuly. Z nápisu na pomníku se dalo zjistit, že je to hrob pouze symbolický. Zarmoucení a doslova zdrcení rodiče ho zbudovali svému jedinému synovi, který padl kdesi na Piavě a oni ho nemohou ani pohřbít. A hlavně – celý ten statek pro ně asi ztratil smysl. Komu ho teď měli předat? A tak ten náhrobek měli stále před očima.

Naší babičce Tekle (z tatínkovy strany) bylo roku 1914 osmnáct let, dědečkovi Karlovi šestadvacet. Měli nejlepší léta. Znali se už? To vážně nevím a není už koho se zeptat... Pokud ano, měla Tekla jistě velký zármutek a strach. Dědeček Karel do té velké války také narukoval. Měl přece nejlepší léta, měřil asi sto devadesát, měl maturitu, a tak byl pro císaře pána velmi potřebný. Tekla se ale nebála jen o něho. Válka potřebovala i jejího bratra Jana, rovněž urostlého a s maturitou, a ještě dva bratrance, Josefa a Antonína, budoucího lékaře a právníka. Jejich zarmoucení rodiče a sestry to vše mohli jedinečně svěřit do Božích rukou.

Babičce Růženě (z mamičiny strany) bylo začátkem války třináct let a neměla žádného bratra, jenom sestru. Zatím se neměla o koho bát. Svého budoucího manžela Karla možná znala od vidění z březohorského kostela, ale určitě ji ještě nezajímal. Vyprávěla nám hlavně o tom, jak měli v té velké válce často hlad, jak se nedaly sehnat potraviny a jaké nekonečné fronty se stály na chleba. – Dědečkovi Karlovi bylo osmnáct a měl vlastně štěstí, byl totiž nevoják. Možná byl tou dobou Pánu Bohu moc vděčný za svou vadu páteře; díky ní byl prohlášen za neschopného vojenské služby a nebyl odveden. Jeho maminka byla určitě šťastná, byla už léta vdova a Karel byl její jediné dítě, jediná radost. Válka ovšem poznamenala životy všem, i když nešli na frontu a zůstali v zázemí. Karel se o dvacet let později roku 1937 zúčastnil pouti československého katolického učitelstva do Lurd a dalších poutních míst. Napsal o tom knížku nazvanou Cesta za hvězdami a celou první kapitolu věnoval bojištím u Verdunu, neboť poutníci se vydali první den právě sem. V té první světové padlo několik jeho kamarádů z Březových Hor a v samotném konci války onemocněla jeho maminka španělskou chřipkou. Měl o ni veliký strach, ale Pánu se jí zželelo a uzdravila se.

Verdun jsem navštívila asi šedesát let po dědečkovi i já. Také jsem se dívala do dále na nekonečné řady bílých křížů, jichž je prý na sto tisíc, také jsem vstoupila do kostnice i do kaple. Mrazilo mě, přestože byl teplý dubnový den, nad hlavou se klenulo blankytné nebe a lehký vánek voněl jarem. „Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu, kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí...“

„Ich bin gesund und es geht mir gut. – Egészséges vagyok és jól érzem magamat. – Sono sano e sto bene. Zdrav sam i dobro mi je. Jsem zdráv a daří se mně dobře...“ Je to na té kartičce v devíti jazycích, kerými se mluvilo ve starém mocnářství. Kolem dokola je rovněž v devíti jazycích uveden pokyn „Na tomto lístku nesmí se nic jiného sdělit.“ Na Feldpostkarte se směl uvést pouze odesílatel a datum, to aby doma věděli, že toho dne byl ještě jejich drahý živ. Jedna z rodinných památek na velkou válku. Pak ještě plechový prstýnek s nápisem Železo za zlato, odznak ve prospěch

charitativní sbírky „za udovici i siročat“ (vdovy a sirotky) a především oddací list a svatební portrét Tekly a Karla, ale to bych předběhla události.

Jednou z památek na velkou válku je také vánoční pohlednice. Ve skalnaté krajině klečí pastýři a hledí do dále, nad Betlémem září jasná hvězda. Na druhou stranu Karel napsal: „Uvidíme též takovou hvězdu míru? Gyula – Uhry, dne 12. ledna 1916. Za několik dnů do pole...“ Následuje dědečkův podpis. Někdo z kamarádů připsal: „Kéž by nadešla již brzy...!“ Není tu žádná adresa, poslali to pro jistotu v obálce.

Berounská farnice paní Stěhulová mi před časem ukázala dávnou fotografii svého otce Josefa Kozy v uniformě francouzské legie. Nejdřív bojoval za monarchii, střely prý mu hvízdaly kolem hlavy a život mu jednou zachránila plechová tabatěrka, kterou nosil v náprsní kapse – kulka ji neprostřelila. Celou válku se modlil k Panně Marii, aby z toho pekla vyvázl. V příhodné situaci pak přeběhl na druhou stranu fronty. Jeho děti léta o ničem nevěděly, o válce a o legiích nikdy nemluvil. Ani o tom, jaké řády a vyznamenání dostal.

Snoubenci Tekla z Gillerů a Karel Frič byli oddáni v Praze v kostele Nejsvětější Trojice 19. října 1918. (Proč byla ta svatba v Praze, když Tekla bydlela u Písku a Karel pocházel od Klatov, to zůstane tajemstvím. Nezeptala jsem se, dokud bylo koho se ptát...) Dědeček Karel se ženil v uniformě rakouského důstojníka, babička Tekla je na svatební fotce celá v bílém. Vyprávěla mi, že nejtěžší bylo sehnat na tu svatbu bílé vlněné punčochy (byl už chladný říjen) a kolik stály zlatek; byly prý skoro dražší než celé šaty, taková byla na konci války drahota. Také vyprávěla, že byli cestou do Prahy svědky, jak vojáci v Písku vyhlásili republiku Československou, ačkoli ještě neexistovala, strhávali si z uniforem rakouské orlice a radovali se z konce války. Ten však přišel až za několik dní. Z fronty se Božím řízením šťastně vrátil i babiččin bratr Jan i oba bratřenci...

Vraťme se na začátek; moje kamarádka mi už několikrát vyprávěla, proč se v jejich rodině ztratila víra. Její dědeček narukoval do té velké války a bylo to takové peklo, že si s kamarádem slíbili, když to přežijí, tak vystoupí z církve, protože prý žádný Bůh určitě není, jinak by se na to nemohl dívat. Přežili, vrátili se domů a z církve opravdu odešli. A nebyli sami, kdo prožili krizi víry. Ovšem Pán to s lidmi nikdy nevzdává; nejstarší syn a dcera mé kamarádky došli k nějakému osobnímu prožitku s Bohem a jejich poznání je dovedlo ke křtu. Nejmladší syn se na křest připravuje. Do jejich rodiny se víra po sto letech zase vrací.

Zvláštní náhodou jsem před pár dny navštívila zámek Konopiště. Všimla jsem si tam nenápadného plakátu. „Konopiště, Sarajevo, Benešov. 1914 – 2014. Pozvání na zádušní mši sv. za následníka trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda d' Este, jeho manželku vévodkyni Žofii z Hohenbergu a za oběti velké války. Mši sv. celebrují kardinál Dominik Duka, mons. M. J. Pojezdny, opat Strahovského kláštera, a Gustaw Sikora, vikariát Benešov. Mše se koná 28. června v 18. hodin na nádvoří zámku Konopiště.“ Napadlo mě, že to je vlastně nejlepší možnost, jak si sté výročí začátku té velké války připomenout. Všechny padlé, všechno utrpení a bolest, všechny hrůzy svěřit do Božích rukou. A modlit se za všechny její oběti.

-lf-

At' sedím nebo vstanu

„Blbec na svatbě“, vděčné téma rodinných historek – tak jsem si připadala při své první vědomé návštěvě mše v pubertě. Nikdy jsem nevstala stejně s ostatními, a když jsem konečně hrdě už nějakou dobu „správně“ seděla a nevyčnívala, zjistila jsem, že ostatní klečí. V těch paragrafových lavicích, které beztak vymysleli ve středověku jako očištec na zemi.

Tohle už máte za sebou? Jste vedle. Jen na půdě leckteré malofarnosti se zhusta ne a ne trefit do „správného“ postoje, když jde průvod s dary, či při Agnus Dei. Některé zbožné duše mi do mého bloudění vnášejí zmatek ještě rozličným postojem či poklekem při svátosti Eucharistie. Jak jsem vděčna, když jsme u těch svateb, když někteří kněží taktně upozorní svatebčany, kdy že zaujmout jinou pozici. Buď také znají film Kulový blesk, a nebo (a to se mi zdá jisté) dávají loajálně ne neznalým svatebčanům, ale nám starým známým kostelním šanci pro jednou být jednotní.

Jste-li však vyučenými vstavači a sedači na bohoslužbách, ba dokonce vedete v kostele zmatené ovečky tím, že vždy vyskočíte první, aby nebyla mýlka, navštivte někdy večerní mši spojenou s večerními chválami svatou na Tetíně. To nedáte! Copak správně se prokousat všemi stranami breviáře – to není problém. Místní sdružení sester a bratří vám ochotně nalistuje každému zvlášť. Ale zda se vstává, protože je začátek mše, nebo proto, že vedoucí hlas čte první verš žalmu....? A tak jsme tuhle ve středu se syny vyskakovali, posedávali, nevěděli. Puberta nás našťěstí pro ten večer nenavštívila, a synové se kupodivu tvářili ne otráveně, ale vesele. Až rozchechtaně! Pane Bože, tohle je nějaký užitek ze mše? Hospodin mi však pro jednou zase „v tu ránu“ odpověděl žalmem, který se zrovna četl: „Hospodine, zkoumáš mne a znáš mne, víš o mně, at' sedím nebo vstanu...“

-iva-

PS: V kostele v Lounech jsem před šestnácti lety objevila Desatero správného farníka: Bod 10 zněl: „Pokud se octneš mimo svůj kostel, vstávej a sedež tak, jak jsou místní zvyklí.“

Modlitba měsíce

• **Společný úmysl apoštolátu modliteb na prázdniny:**

„Aby ti, kdo žijí ve svornosti, vytrvali a ti, kteří jsou v rozepři, se obrátili k lásce.“

Farní kronika

- **Svatby:** V červnu uzavřeli manželství Romana Bělonohá a Daniel Richter ve Svatém Janu pod Skalou a Šárka Duffková a Viktor Vácha na Tetíně.
- **Poděkování (a prosba):** Srdečně děkujeme paní Marii Borské za pětiletou péči o čistotu oltářních pláten v kostele sv. Jakuba. Současně prosíme, zda by se našel někdo, kdo by o praní pláten pečoval do budoucna.

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun
 tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

<i>Bohoslužby o letních prázdninách:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00						
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30			17.00		17.00	
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15						
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00 (2. a 3.)
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

Kontakty:

P. Petr Bouška - administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz,
 mobil: 608 524 408

P. Jaroslav Miškovský - kaplan

e-mail: jmisk@volny.cz,
 mobil: 733 741 874

**P. Josef Moulík - výpomocný
 duchovní (Loděnice)**

mobil: 722 206 057

Lukáš Petřvalský - titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com,
 mobil: 724 219 745

trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti:

Josef Jonáš (Zdice)

e-mail: josef.jonas@web.de,
 mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzílek (Vráž)

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz,
 mobil: 732 281 293

**Pavel Kodras – odborný asistent
 vikariátu**

e-mail: pavel.kodras@apha.cz,
 mobil: 602 465 797

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun

Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
 „Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800